

Epoch Times: Německý vědec překvapil. „Umělá inteligence není to, co si myslíte, že je“

- CZ24 News | 6. října 2023

Zejména takzvaná „slabá AI“ ovlivňuje náš život ve stále více oblastech. Epoch Times hovořily s výzkumníkem AI o sběru dat, údajné inteligenci a mnohém dalším.

Intelligentní není ten, kdo ví všechno, ale ten, kdo dokáže své znalosti uplatnit. Podle této definice je umělá inteligence (AI) někdy na míle vzdálená svému tvrzení. To, co může mnohé lidi překvapit, je každodenní život ve vědě a průmyslu, říká v rozhovoru pro Epoch Times výzkumník [AI](#).

Protože byl během své více než dvacetileté kariéry na dvou kontinentech několikrát svědkem „zmizení kolegů nebo celých oddělení“, raději zůstává v utajení.

To co ví má totiž určitý konfliktní potenciál, protože nemusí odpovídat tomu, co „mainstream“ ví o umělé inteligenci. Pro usnadnění komunikace jej v dalším textu nazýváme pan N podle matematického výrazu pro proměnnou.

Co je vlastně „umělá inteligence“?

Mnoho lidí chápe umělou inteligenci jako stroj, který myslí. Tak jednoduché to ale není. Abychom se skutečně dostali k jádru věci, musíme udělat krok zpět: „Umělá“ znamená, že jde o něco vytvořeného. I v případě umělé inteligence hovoříme o virtuálním stroji a tento počítačový program je ve většině případů přesně tak „intelligentní“, jak předstírají jeho tvůrci.

Inteligenci bychom také neměli chápat jako chytrost, ale spíše ve smyslu americké tajné služby CIA. Koneckonců „Central Intelligence Agency“ není univerzita, a proto je zřejmý překlad jako „Ústřední inteligentní agentura“ chybný. Úkolem CIA, podobně jako úkolem německé Spolkové zpravodajské služby, je naopak shromažďovat zpravodajské informace od lidí a prostřednictvím lidí pomocí sledování. Správný překlad z hlediska obsahu je tedy „Ústřední agentura pro sběr informací“.

Takto si můžeme představit i AI. Umělá inteligence je především stroj na sběr informací, a to velmi, velmi mnoha informací. V tomto smyslu není AI chytrá, ale především rychlá a dobrá v propojování dat.

Ilustrační foto. (Pavel Danilyuk | Pexels)

Čím se liší umělá inteligence od databáze?

Databáze je rozsáhlá sbírka informací, umělá inteligence dokáže tyto informace vyhodnotit. Člověk to dokáže také, ale je to mnohem pomalejší. Já jsem například hodně pracoval na autonomním řízení. Řekněme, že existuje databáze s miliony fotografií, které zobrazují dopravní značky a podobně. Různé dopravní značky ve dne, v noci, v dešti, v mlze, špinavé, zakryté a tak dále.

Umělá inteligence tyto snímky vyhodnotí a vytvoří abstraktní představu o každé dopravní značce. Tomuto postupu se říká strojové učení. Pokud nyní kamera vozu při jízdě „uvidí“ dopravní značku, stroj ji prozkoumá podle dříve rozpoznávaných znaků. Pokud se trefil dostatečně dobře, spustí se

související akce a například se upraví rychlost jízdy.

Jedná se o stejný princip, jaký používá člověk, ale se dvěma zásadními rozdíly: umělá inteligence dokáže snímky zachytit a vyhodnotit během několika sekund, což by člověku trvalo dny, ne-li týdny. Na druhou stranu člověku stačí jediný snímek dopravní značky, aby zachytil podstatné rysy a rozpoznal značku u silnice, i když v jiné zemi může vypadat trochu jinak.

Umělá inteligence a databáze se tedy v tomto smyslu nedají srovnávat. AI je postavena na databázi. To, co je odlišuje, je schopnost AI zachytit data a rozpoznat korelace. A to je velmi silné, protože dokáže zachytit velmi mnohorozměrné, nelineární a časově nesouběžné jevy. Zda jsou pak nalezené korelace smysluplné, či nikoli, je jiná otázka.

To, co se za tím skrývá, je tzv. neuronová síť, tedy napodobení mozkových procesů. Protože počítač, a zejména kvantový počítač, dokáže paralelně provádět neuvěřitelné množství operací, je mnohem rychlejší než člověk. Dalším příkladem z mé práce je analýza palivových článků. Umělá inteligence dokázala za pět minut udělat to, nad čím jsme dříve strávili pět měsíců klasickými metodami.

Kde se lidé - vědomě či nevědomě - s takovou umělou inteligencí setkávají?

Vlastně pořád. Zejména na internetu, prakticky vše, co vidí, ovlivňuje umělá inteligence.

Můžete být trochu konkrétnější?

Například v Mapách Google a dalších věcech pro plánování trasy, výběr příspěvků zobrazovaných v sociálních médiích, samozřejmě také při prostém vyhledávání na Googlu, ale také při určování bonity. Tam se mohou podívat, kdo si koupil podobné věci a jak a kdy zaplatil.

Pokud vám webová stránka navrhne, jaké tričko byste si teď mohli koupit, celou tuhle personalizovanou reklamu dělá umělá inteligence. V zásadě se to týká všech prodejců, nejen na internetu. Prosazují to zejména Američané a Číňané. Nyní to přichází i do Německa. Další oblastí je například optimalizace továren, výrobních zařízení, výrobků. V této oblasti si Německo vede docela dobře, ale koncový zákazník to tak přímo nepocituje.

Umělá inteligence je také ve zprávách, ve vozidlech.

Takže všude, kde máte velké množství dat.

Přesně tak. Tam, kde potřebujete tisíce lidí, používáte AI. Dokonce jde i do vývoje. Když chce firma vyvinout něco nového, potřebuje k tomu například 100 programátorů. K tomu teď slouží AI a strojové učení.

AI nevyvíjí sto kusů kódu, ale tisíce, všechny je testuje a dále rozvíjí. Protože je AI tak rychlá, nezáleží na tom, jestli na začátku všechno udělá správně. To firmě ušetří obrovské množství prostředků, i když je složitost velmi vysoká.

Jde tedy především o peníze. Čeho dalšího chcete pomocí AI dosáhnout?

Samozřejmě. Lidští programátoři jsou otázkou nákladů a času. Pokud analyzujete data o zákaznících, očekáváte větší obrát, větší zisk. Ale je tu mnoho a mnoho dalších věcí, například optimalizace logistiky, dodavatelských řetězců, rozvožových tras, technických procesů a tak dále.

Rovněž se usiluje o optimalizaci systému zdravotní péče. Existují projekty, kde jsou lidé průběžně sledováni, kde se jednoduše zjišťuje, jak se jim daří. Například pacient s rakovinou: místo toho, aby

chodil každé tři měsíce k lékaři, vytváří umělá inteligence průběžnou zprávu o tom, jak různé léky ovlivňují jeho pohodu. Je v tom spousta pozitivních věcí. Ale jsou tu samozřejmě i negativa.

To je další otázka.

Přesně tak. To může jít úplně opačným směrem.

Na jedné straně je tu automatizované odhalování podvodů ve finančním sektoru, na druhé straně globální monitorování převodů peněz. Je tu krizové řízení, kdy se díváte na pohyb obyvatelstva a na to, zda vám lidé z určitých regionů hlásí, že mají například záplavy. To má vždy i druhou stránku.

Existují roboti s umělou inteligencí, kteří dělají úkoly, pro které se nenašli kvalifikovaní pracovníci. Vzpomínám si na případ z nemocnice, kde nyní robot připravuje podnosy se snídaní. Nahrazuje personál, ale dělá to proto, že se na tento úkol nenašel žádný člověk. V budoucnu to může být jinak. Ale možná ne – pokud se roboti postarají o ošetřování, budou nosit lidi, aniž by jim ublížili, a možná si s lidmi budou umět i trochu popovídat, pak se sestře uleví a může se věnovat jiným věcem.

Myslím, že je tu ještě jeden faktor, a tím je rozdíl mezi slabou a silnou umělou inteligencí. Ty termíny mi přijdou trochu nešťastné, ale takhle je člověk najde na internetu. Slabá AI je vlastně všechno, co jsem vám řekl. Silná AI by bylo něco, co je opravdu inteligentní, co by prostě mohlo vyhladit lidstvo, kdyby se něco pokazilo.

Pak jsou tu všechny [jazykové modely jako Bard nebo ChatGPT](#). Mnohé je již možné a společnost Boston Dynamics vyvíjí psy a velmi humanoidní roboty. Samozřejmě si už dokážete představit i takovou válku. Ale kdybyste něco takového chtěli, nepotřebovali byste k tomu umělou inteligenci. Dá se to dělat i jinak, ale AI to dělá mnohem lépe. To je spíš hrozba. Ale možná to bude také jako ve sportu, že AI armády budou mezi sebou svádět souboje.

Kdyby AI armády bojovaly v soubojích jako ve sportu, to by byl takřikajíc krásný scénář. Pokud jim začnete vštěpovat nějaké emoce nebo je budete tvrdošijně trénovat, aby zabíjely, pak je možné všechno. Tím chci říct, že: samozřejmě, že existují velká nebezpečí.

Co s tím ale můžeme dělat?

To je dobrá otázka.

Opět si myslím, že musíme rozlišovat, o jaký druh umělé inteligence se jedná. Se sběrem dat uživatelé nic nenadělají, a to doslova. Informace, které nejsou vytvořeny, nelze shromažďovat. Lidé, kteří si kupují trička v obchodech a nevyhledávají nabídky na internetu, obvykle nemusí počítat s cílenou reklamou triček na internetu.

U jazykových modelů hrozí nejen to, že [nejsou vždy objektivní](#). Ve skutečnosti totiž nejsou. V současné době jsou v nich některé věci a názory zastoupeny silněji. Proti tomu je jednotlivý uživatel skutečně bezmocný. Může se rozhodnout je nepoužívat, ale opravdu vzrušující je pro mě efekt učení se pro lidi.

Člověk si uvědomí, co je to vlastně inteligence a že ji může – částečně – outsourcovat, takřikajíc umělá inteligence. Myslím, že hezké na tom je, že se pak můžete skutečně zabývat i duchovními otázkami. To je pro mě něco skvělého. Pokud se lidé pozvednou na duchovní úroveň, stanou se (AI) vojáci a války také zbytečnými.

Takže AI vede zpět ke skutečnému lidství?

Ano, pokud si to lidé uvědomí.

Když se podívám na svět práce - všichni běhají jako roboti. Jsme takříkajíc uvěznění ve své každodenní práci. My lidé se díky tomu můžeme stát nezávislejšími. Dřív jsme vykopávali brambory ručně, teď to zvládne stroj. Pak jsme v továrně přemisťovali železné bloky sem a tam, to stroj zvládne také. Ale to nutně nevedlo k tomu, že by lidé měli méně práce.

Díky outsourcingu problémů se o ně jako lidské bytosti nemusíme starat a máme více příležitostí zabývat se tím, co dělá člověka člověkem. Máme možnost zabývat se otázkami, které mohou lidstvo skutečně posunout kupředu.

To zní jako nadějný výhled. Děkuji vám za velmi zajímavý rozhovor.

Děkuji také vám.

(Rozhovor vedl Tim Sumpf)

AUTOR: Tim Sumpf

[ZDROJ](#)

Překlad: Gabriela Kalinová/epochtimesCz